

Nr 678.

Av herr Falk m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 207, med förslag till ändring i hälsovårdsstadgan m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 207 med förslag till ändring i hälsovårdsstadgan föreslås för landsbygdens vidkommande ingen skyldighet för hälsovårdsnämnderna att anordna bostadsinspektion. Det egentliga skälet mot att i stadgan införa en bestämmelse om direkt skyldighet för hälsovårdsnämnderna på landsbygden att anordna bostadsinspektion synes vara dels att man därigenom skulle så forcera upprustningen av bostadsbeståndet att allvarliga ekonomiska svårigheter skulle uppstå för ägarna av bostäderna, dels förhoppning om att genom omorganisation av distriktsvården bostadsövervakningen på landsbygden skulle i tillräcklig grad effektiviseras.

Genom den pågående statliga subventionspolitiken till bostäder på landsbygden torde de ekonomiska svårigheterna av inspektionsskyldigheten till väsentlig del bortfallit, och de enstaka fall, då sådana kunna tänkas uppstå, kunna ej längre utgöra tillräckligt skäl att för landsbygdens vidkommande ej föreskriva ordnad bostadsinspektion.

Förhoppningen att bostadsövervakningen skall bli tillräckligt effektiv genom omorganisation av distriktsvården, när denna i framtiden blir genomförd, kunna vi inte dela.

Det bör ihågkommas att den påtänkta omorganisationen avser att i största möjliga utsträckning sammanföra den förebyggande vården och den öppna sjukvården, och skall distriktssköterskans tjänstgöring i allmänhet omfatta såväl upplysande och rådgivande verksamhet i avseende å barnavård, bostadsvård och hälsovård jämte övriga grenar av förebyggande vård, som ock all sjukvård, som kan utföras i hemmen.

Vad bostadsvården beträffar skall distriktssköterskans uppgift härutinnan omfatta en upplysande och rådgivande verksamhet, varjämte hon i förekommande fall har att till vederbörande myndighet inrapportera sådana missförhållanden, som kan tarva ingripanden från deras sida. Någon fiskalisk befogenhet tillkommer således ej distriktssköterska, ej heller skyldighet att genom inspektion undersöka bostädernas beskaffenhet i allmänhet, utan kommer distriktssköterskans ingripande på detta område i praktiken att inskränka sig till de fall, där antingen anmälan till henne göres, eller hon själv i samband med sjukvårdsarbetet påträffar påtagliga missförhållanden.

Förutsättningen för att hälsovårdsnämnderna skola ha skyldighet att ingripa är enligt det föreliggande förslaget att förhållande yppas som innebär eftersättande av hälsovårdsstadgans föreskrifter. Det är uppenbart att utan ordnad bostadsinspektion själva yppandet av bristfälligheter kommer

att vara beroende av huruvida anmälan göres eller ej och blir därför i hög grad slumpartat, och det finnes inga som helst garantier för att de bostäder där de största missförhållandena förefinnas bli anmälda eller föremål för ingripanden. Det kommer enligt vår mening i fortsättningen liksom hitintills att vara beroende på de lokala hälsovårdsnämndernas eget intresse huruvida verklig kontroll och övervakning av bostadsbeståndet kommer till stånd eller icke och kommer följaktligen att bli olika effektivt i olika kommuner allt efter de olika nämndernas intresse och syn på denna fråga.

Förutsättningen för ett effektivt övervakande av hälsovårdsstadgans föreskrifter synes oss vara att ordnad bostadsinspektion införes; därigenom vinnes att nämnderna få verklig kännedom om förefintliga brister, deras arbete blir därigenom också mera planmässigt och likartat inom olika kommuner.

Vi få därför hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 207 att i § 43 införes ett mom. av lika lydelse som 8 § 7 mom. i förenämnda proposition.

Stockholm den 21 mars 1936.

Karl Falk.

Knut Johansson.

Eskil Eriksson
i Sandby.

Anders Paulsen,
Arlöv.

Axel Landgren.

A. E. Elmroth.

A. Hermansson.

G. E. Holm.